

РЕШЕНИЕ

№ 1884

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 09.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **13814** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а от АПК.

Образувано е по искова молба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя С. М. К., с искане за прогласяване нищожността на съдебно решение № 6821/13.11.2019 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 4573/2019 г.

В исковата молба се излагат доводи за нищожност на съдебното решение, тъй като същото съдът се е произнесъл извън предмета на спора и правораздавателната си власт, при неизпълнение на вменените от АПК задължения за съдебния състав и при нарушаване на основните принципи на правораздаването. Твърди се, че решението съдържа недопустими за правния мир мотиви, свързани с обсъждане законността на извършваните от дружеството подобрения в имотите, които са предмет на отчуждителната процедура. Ищецът счита, че съдът се е произнесъл извън предмета на спора, който е ясно определен от страните – спори се за размера на предвидените обезщетения за отчуждаваните имоти на дружеството, както и за размера на обезщетението за извършените в тези имоти подобрения, но не се спори за тяхната законност. Възражава се още, че в случай, че съдът е приел, че следва да се изясни доколко са законно изградени подобренията в имота, то е следвало да изпълни задължението си по чл. 171 от АПК. В исковата молба се излагат доводи също така, че решението е постановено без да е конституиран като страна инвеститора на обекта, както и че съдът извън предмета на спора е приел, че имот с идентификатор

68134.2046.2552 се намира в границите на район „В.“, вместо в границите на район „П.“. Претендира се обявяване нищожността на решението на АССГ, както и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ С., редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца.

Ответникът - АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № ДС-30-00001/05.03.2019 г. областен управител на област С., въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план и Оценителен доклад, е отчуждил части от имоти с идентификатори 68134.2045.876, 68134.2045.878 и 68134.2046.2552 за задоволяване на държавни нужди за изграждане на инфраструктурен обект „Софийски околовръстен път в участъка от км. 35+300 до км 41+400 /от пътен възел „Ц. шосе“ до пътен възел „М.“, намиращи се на територията на райони „В.“, „М.“ и „П.“ при Столична община, област С.. Със заповедта е определен и размер на паричното обезщетение за отчуждените части на имотите, като: за имот с идентификатор 68134.2045.876, с отчуждена част от 0.018 дка, 2 414 лева стойност на дължимото обезщетение; за имот с идентификатор 68134.2045.878, с отчуждена част от 0.859 дка, 115183 лева стойност на дължимото обезщетение; за имот с идентификатор 68134.2046.2552, с отчуждена част от 1.987 дка, 266437 лева стойност на дължимото обезщетение. С нотариален акт № 151, том Ів, рег. № 2102, дело № 133/2000г. ищецът се легитимира като собственик на имоти с идентификатори 68134.2045.876, 68134.2045.878 и 68134.2046.2552.

Цитираната заповед в частта, с която е било определено обезщетението за имоти с идентификатори 68134.2045.876, 68134.2045.878 и 68134.2046.2552 е обжалвана от [фирма] пред АССГ относно размера на определено обезщетение. С решение № 6821/13.11.2019 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 4573/2019 г., е била изменена заповед № ДС-30-00001/05.03.2019 г. на областен управител на област С. в частта, с която е определен размер на дължимото обезщетение за отчуждаване на площи от поземлени имоти с идентификатори 68134.2045.876, 68134.2045.878 и 68134.2046.2552, като за имот с идентификатор 68134.2045.876, с площ от 18 кв. м., е изчислено обезщетение за земята в размер на 2 707.92 лева, за имот с идентификатор 68134.2045.878, с площ от 859 кв. м., е изчислено обезщетение за земята в размер на 129 227 лева и за имот с идентификатор 68134.2046.2552, с площ от 1987 кв. м., е изчислено обезщетение за земята в размер на 298 924.28 лева. С решението е отхвърлена жалбата на [фирма] в частта, с която се претендира присъждане на обезщетение за извършени подобрения в процесните имоти, като съдът е приел, че от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, а и от заключението на вещото лице не се установява, извършените подобрения – строежи, да са били разрешени, съгласно

ЗУТ и за тях да се дължи обезщетение. Така постановено решение, на основание чл. 38, ал. 8 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ е окончателно.

Като заинтересована страна в съдебното производство по адм. дело № 4573/2019 г. по описа на АССГ е била конституирана Агенция „Пътна инфраструктура“, в качеството ѝ на инвеститор на обекта, за чието изграждане се отчуждават процесните имоти.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Исковата молба е процесуално допустима – предявен е установителен иск с предмет обявяване нищожност на съдебно решение, постановено от АССГ, което съгласно чл. 38, ал. 8 от ЗДС е окончателно. Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища. Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу съдебен акт, който е неблагоприятен за него в частта, с която е отхвърлена жалбата му срещу заповед № ДС-30-00001/05.03.2019 г. на областен управител на област С..

Разгледана по същество исковата молба е неоснователна по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е предвидена възможност за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища, извън регламентирания в Глава Д. на АПК институционен контрол, и извън извънредния способ на отмяна, предвиден в Глава Ч.. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни решения. В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на правораздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността на съдебния акт. Нищожността на съдебните решения е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебното решение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Такива са актовете /решения или определения/, постановени от съд в ненадлежен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове; решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда; абсолютно неразбираеми актове или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на болшинството от състава да стори това.

В процесния случай настоящият съдебен състав намира, че съдебният акт е постановен от надлежен съдебен орган, в надлежния състав и в пределите на правораздавателната му власт. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗДС заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождението на имота в 14-дневен срок от съобщаването ѝ. В съответствие с чл. 164 от АПК административният съд разглежда делото в състав от един съдия. В процесния случай съдебно решение № 6821/13.11.2019 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 4573/2019 г., чиято нищожност се претендира от ищеца, е постановено именно по жалба на ищеца срещу заповед на областен управител на област С. по чл. 34а, ал. 2 от ЗДС, с която е определено обезщетение за поземлени имоти, намиращи се на територията на

[населено място], както и в състав от един съдия. Като заинтересована страна в съдебното производство е била конституирана и Агенция „Пътна инфраструктура“, в качеството ѝ на инвеститор на обекта, за чието изграждане се отчуждават процесните имоти, съгласно чл. 38, ал. 5 от ЗДС, предвиждащ, че съдът призовава задължително инвеститора на обекта, за изграждането на който се отчуждава имотът.

Съдебното решение е изготвено и в изискващата се от закона писмена форма, подписано е от съдията, постановил същото /чл. 172а, ал. 3, изр. първо от АПК/, както и включва всички реквизити, визирани в нормата на чл. 172а, ал. 1 от АПК и е мотивирано в съответствие с чл. 172а, ал. 2 от АПК. Съдържанието му е точно и ясно, както и същото е постановено в производство, образувано по жалба на настоящия ищец, и следователно производството не е недопустимо.

Следва да се има предвид също така, че наведените от ищеца доводи за нищожност на съдебния акт се отнасят изцяло до правилността на решението на АССГ, какъвто контрол в настоящото съдебно производство по пътя на предявяване на иск с правно основание чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК не се извършва. В тази връзка следва да се има предвид, че се явява неоснователно възражението на ищеца за произнасяне на съда извън предмета на спора и правораздавателната си власт, тъй като в съдебното решение при определяне размера на дължимото обезщетение за отчуждените части от процесните имоти е обсъден и въпросът за извършените в тях подобрения и дължи ли се за същите обезщетение. Доколкото разпоредбата на чл. 9б от ППЗДС предвижда, че част от дължимото равностойно парично обезщетение при принудително отчуждаване на имоти – частна собственост за задоволяване на държавни нужди, следва да бъдат и законно построени сгради и подобрения в имота - предмет на отчуждаване, то безспорно част от предмета на спора по отношение размера на дължимото обезщетение за отчуждените части на процесните имоти е била и преценката дали са извършени от ищеца подобрения в тези имоти, засегнати от отчуждаването, както и дали същите са били законно изградени. <apis://desktop/showanotpal>

По изложените доводи настоящият съдебен състав приема, че предявеният иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на ответника Областен управител на област С. е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то ищецът следва да бъде осъден да заплати на този ответник сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя С. М. К., с искане за прогласяване нищожността на съдебно решение № 6821/13.11.2019 г. на Административен съд – София град, постановено по адм. дело № 4573/2019 г.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], представлявано от управителя С. М. К., да

заплати на ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ С. сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: